

Angsten en dromen van migrantenjongeren

Hell on Earth: danstheater met Berlijnse jongeren

Achtergrond - 30 mei 2011

Met de danstheatervoorstelling Hell on Earth geeft choreografe Constanza Macras samen met haar dansers Berlijnse jongeren met een migrantenachtergrond een platform. Dit platform wordt door de deelnemende jongeren gretig benut. Afgelopen donderdag was de dynamische voorstelling te zien op het Festival aan de Werf in Utrecht.

Er gebeurt veel in Hell on Earth. Dansers rennen over het podium, klimmen het decor in, laten zich in armen vallen en worden heen en weer gegooid. Ze dansen, zingen en vertellen over hun leven. Met een enorme vaart word je meegezogen in de wereld van jongeren in de Berlijnse migrantenbuurt Neukölln. De wereld van het mondige meisje met hoofddoek dat later advocaat wil worden en van de jongen die net begonnen is als automonteur en ervan droomt uit te slapen. De dansers van Dorkypark, het dansgezelschap van Macras, vergroten de dromen en angstvisioenen van deze pubers overtuigend uit.

Met Hell on Earth borduurt de Argentijnse Macras, die sinds 1995 in Berlijn woont, voort op haar voorstelling 'Scratch Neukölln' uit 2003. Hierin gaf zij kinderen uit Neukölln een plek op het podium, naast haar dansers. In Hell on Earth verruilde zij het perspectief van de kinderen voor dat van tieners. De nadruk op de migrantenachtergrond bleef. Een aantal van de kinderen van toen danst ook nu weer mee.

Fatma El-Moustapha, het meisje met hoofddoek, is één van de dansers die ook al meedeed aan 'Scratch Neukölln'. Na de voorstelling vertelt ze samen met Dorkypark-danseres Tatiana Eva Saphir over de totstandkoming van Hell on Earth. Vier maanden hebben ze na schooltijd en in het weekend gerepeteerd, zegt ze. Voor de optredens in het buitenland, die volgden nadat de voorstelling in 2008 in Duitsland in première ging, kregen ze vrijstelling van school.

Hun eigen verhaal

Er zit veel van hun eigen leven in de voorstelling, vertelt El-Moustapha, de teksten die de jongeren uitspreken zijn allemaal van henzelf. "Het is zoals het in het echt is", zegt ze, "in mijn geval is dat in ieder geval zo." Macras liet hen veel

improviseren en zo kreeg de voorstelling steeds meer vorm. "Deze improvisatieopdrachten waren heel open", vertelt Saphir. "Dan zei Constanza bijvoorbeeld: 'doe zoals je op straat doet.'"

Saphir vertelt dat ze er steeds naar streefden één geheel te vormen, de dansers van Dorkypark en de amateurs. Daarin zijn ze geslaagd. De dansers van Dorkypark verplaatsen zich voortreffelijk in de puberwereld. Zo overtuigt Saphir als opvliegend pubermeisje dat krijsend in een roze jurkje haar entree maakt. En de jonge performers hebben zich tot een hoog niveau opgewerkt. Als dansers zich breakdansend voortbewegen is het lang niet altijd duidelijk wie professional en wie amateur is.

Liefdesverdriet, discriminatie, ontluikende seksualiteit, de wens zich aan te passen, de drang zich af te zetten, toekomstperspectieven en het gebrek daaraan, het komt allemaal langs in Hell on Earth. Een belangrijk thema, zo wordt in de omschrijving van de voorstelling benadrukt, is voor Macras de ontwikkeling van de identiteit als meisje of jongen, de genderidentiteit. Ze richt zich daarbij vooral op meisjes, die meer grenzen opgelegd krijgen dan jongens.

Alles wordt behandeld met een stevige dosis relativerende humor en lef. Neem de scène waarin giechelende allochtone jongens in jurken en met hoofddoeken, als vrouwen mannen becommentariëren: 'die willen alleen maar neuken'. Het is één van de scènes die duidelijk maken dat de thema's niet met fluwelen handschoenen worden aangepakt. Dat ze gespeeld worden door jongeren die hier zichtbaar plezier aan beleven is verfrissend en hoopgevend.

Fatma El-Moustapha heeft inmiddels andere toekomstplannen. Ze wil sociaal-pedagoge worden in plaats van advocaat. Maar eerst gaat ze nog twee jaar naar school om haar vwo-diploma te halen.

Katja Geelhoed is freelance-journaliste. Ze schrijft voor Duitslandweb regelmatig over Berlijn en Duitse muziek.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/297/angsten-en-dromen-van-migrantenjongeren>